

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Zdeňka Kühna a soudců Daniely Zemanové a Miloslava Výborného v právní věci žalobce: **P. Č.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 16, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 6. 2010, čj. 1533/10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 1. 4. 2014, čj. 9 A 193/2010-51 a ze dne 9. 10. 2013, čj. 9 A 193/2010-33 a přípisu Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2014, čj. 9 A 193/2010-46,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost směřující proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 9. 10. 2013, čj. 9 A 193/2010-33 a přípisu Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2014, čj. 9 A 193/2010-46 **se odmítá**.
- II. Ve zbytku **se** kasační stížnost **zamítá**.
- III. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce podal k městskému soudu žalobu proti dvěma rozhodnutím žalované. Městský soud usnesením ze dne 13. 7. 2010 žalobu proti rozhodnutí žalované označenému v záhlaví vyloučil k samostatnému projednání. Žalobce dále žádal o osvobození od soudních poplatků. Městský soud jeho žádosti nejdříve usnesením ze dne 22. 12. 2010 vyhověl; následně mu však usnesením ze dne 9. 10. 2013, čj. 9 A 193/2010-33 uvedeným v záhlaví přiznané osvobození od soudních poplatků podle § 36 odst. 3 věty čtvrté s. ř. s. odňal. Proti tomuto usnesení žalobce brojil kasační stížností, které ovšem Nejvyšší správní soud nevyhověl (rozsudek ze dne 4. 12. 2013, čj. 1 As 143/2013-12). Městský soud následně přípisem ze dne 21. 2. 2014 žalobce opětovně vyzval k zaplacení soudního poplatku za

žalobu a poučil jej o následcích nevyhovění této výzvy. Posléze usnesením ze dne 1. 4. 2014 řízení o žalobě pro nezaplacení soudního poplatku zastavil (obě usnesení též uvedena v záhlaví).

[2] Proti všem třem v záhlaví uvedeným usnesením podává žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost.

[3] Podle § 104 odst. 3 písm. b) s. ř. s. je nepřipustná kasační stížnost proti rozhodnutí, jímž se pouze upravuje vedení řízení. Takovými rozhodnutími jsou v zásadě usnesení vydávaná v průběhu řízení, nemající vliv na rozhodnutí ve věci samé, tedy rozhodnutí, u nichž odnětí možnosti brojit proti nim kasační stížností stěžovatele v jeho právech účastníka řízení nikterak nezkracuje.

[4] Zdejší soud již v usnesení ze dne 27. 2. 2006, čj. 5 As 15/2005-47, č. 973/2006 Sb. NSS konstatoval, že usnesení krajského soudu, kterým byl žalobce vyzván k úhradě soudního poplatku, je právě rozhodnutím, jímž se upravuje vedení řízení [srov. též rozsudek NSS ze dne 16. 4. 2008, čj. 1 As 2/2008-47 nebo nálezy Ústavního soudu ze dne 16. 3. 2006, sp. zn. I. ÚS 664/03 (N 56/40 SbNU 547)]. Kasační stížnost je tedy nepřipustná v části, ve které stěžovatel brojí proti přípisu Městského soudu v Praze ze dne 21. 2. 2014, čj. 9 A 193/2010-46.

[5] Kasační stížnost je nepřipustná i v tom rozsahu, v němž stěžovatel zpochybňuje usnesení téhož soudu ze dne 9. 10. 2013, čj. 9 A 193/2010-33. V tomto případě brání přezkumu § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. O této věci totiž Nejvyšší správní soud již rozhodoval rozsudkem čj. 1 As 143/2013-12 cit. v bodě [1] shora.

[6] Nad rámec již zmíněných důvodů nepřipustnosti částí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud poznamenává, že kasační stížnost proti usnesením a přípisu byla navíc podaná opožděně.

[7] Kasační stížnost proti usnesení městského soudu ze dne 1. 4. 2014, kterým bylo řízení o žalobě zastaveno, byla podána včas a podle § 102 a násl. s. ř. s. je přípustná. Nejvyšší správní soud se mohl důvody kasační stížnosti zabývat jen v rozsahu námitek, které směřují proti tomuto usnesení.

[8] Stěžovatel městskému soudu vytýká, že soudcovská lhůta pro zaplacení soudního poplatku nebyla v této věci přiměřená. Stěžovatel prý nedostal reálný časový prostor k zaplacení soudního poplatku. Lze přitom očekávat, že osoba s nedostatkem prostředků soudní poplatek v takové krátké době neuhradí. Dle jeho názoru soudce smí lhůtu prodloužit. Akt zastavení řízení byl údajně hrubě svévolný, neboť soud procesní řád nevykládá. Domnívá se, že následky nezaplacení soudního poplatku brání v přístupu k soudu mnohým.

[9] Žalovaný se v poskytnuté lhůtě ke kasační stížnosti nevyjádřil.

[10] Nejvyšší správní soud přezkoumal důvodnost kasační stížnosti v souladu s § 109 odst. 3 a 4 s. ř. s., v mezích jejího rozsahu a uplatněných důvodů. Neshledal přitom vady podle § 109 odst. 4 s. ř. s., k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti. Důvod

pokračování

kasační stížnosti odpovídá důvodu podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. Přitom soud na zaplacení soudního poplatku za kasační stížnost ani na povinném zastoupení žalobce advokátem v řízení netrval (blíže viz rozsudek NSS ze dne 19. 7. 2012, čj. 4 Ads 66/2012 – 22).

[11] Kasační stížnost není důvodná.

[12] Z napadeného usnesení vyplývá, že městský soud stěžovatele opětovně vyzval k úhradě soudního poplatku ve lhůtě 7 dnů. Stěžovatel však žádal o prodloužení této lhůty o několik měsíců. Vzhledem k tomu, že předcházející obdobné žádosti stěžovatele v jiných věcech byly neúspěšné a stěžovateli v nich nešlo o úspěšné dovedení řízení do konce, nýbrž se snažil o neustálé prodlužování sporu, městský soud nerozhodoval o žádosti o prodloužení lhůty samostatným usnesením. Ačkoliv stěžovatel soudu nesdělil žádné okolnosti, které by nasvědčovali nebezpečí z prodlení, v jehož důsledku by mohla stěžovateli vzniknout újma, městský soud se touto otázkou zabýval. Dospěl přitom k závěru, že zastavení řízení nelze považovat za újmu ve smyslu § 9 odst. 4 písm. c) zákona o soudních poplatcích, neboť jde o zákonem předvídaný následek nezaplacení soudního poplatku.

[13] Právní úprava zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku je obsažena v § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích, dle kterého platí, že *„nebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí; po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví.“* Soud tedy může řízení zastavit, jestliže žalobce soudní poplatek nezaplatil, přestože byl před zastavením řízení k jeho zaplacení soudem vyzván. Oba tyto předpoklady byly v případě stěžovatele splněny.

[14] Nejvyšší správní soud má za to, že lhůta k zaplacení soudního poplatku byla přiměřená. Soud dal stěžovateli 7 dnů od doručení výzvy k zaplacení. Takto určenou lhůtu nelze považovat za nepřiměřenou s ohledem na skutečnost, že šlo o lhůtu náhradní (tj. lhůtu ke splnění povinnosti, k níž byl stěžovatel povinen již dříve, neboť poplatek za žalobu byl splatný dnem jejího podání; stěžovateli tak byla dána možnost dodatečně soudní poplatek zaplatit). Stěžovatel navíc mohl soudní poplatek zaplatit i po uplynutí této lhůty, a to až do právní moci usnesení o zastavení řízení. Stěžovatel má samozřejmě pravdu, že soud může lhůtu k zaplacení soudního poplatku v odůvodněných případech prodloužit. O takový případ se v této věci však nejedná; na základě informací získaných v dosavadních řízeních stěžovatele, městský soud správně učinil úvahu o stěžovatelových rutinních procesních strategiích a praktikách. Navíc pokud stěžovatel nesdělil soudu konkrétní okolnosti, proč mu zastavení řízení může způsobit újmu a nedoložil, že bez své viny nemohl poplatek dosud zaplatit, městský soud neměl žádný důvod k prodloužení lhůty k zaplacení soudního poplatku.

[15] Městský soud řádně objasnil, proč napadeným usnesením řízení zastavil, poukázal na všechna relevantní zákonná ustanovení, která na věc dopadají, a řádně je na věc aplikoval. Ostatně jiný postup než zastavení řízení nebyl v projednávané věci možný.

[16] Zbývající námitky ohledně žádosti stěžovatele o osvobození od soudních poplatků a jeho návrhu na ustanovení advokáta nesměřují proti nyní přezkoumávanému usnesení.

[17] Vzhledem k výše uvedenému stěžovatel se svými námitkami neuspěl. Z tohoto důvodu soud zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 s. ř. s.).

[18] O náhradě nákladů řízení rozhodl soud v souladu s § 60 odst. 1 s. ř. s. Stěžovatel neměl ve věci úspěch, a nemá proto právo na náhradu nákladů řízení; žalované pak v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nevznikly.

P o u č e n í: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. května 2014

Zdeněk Kühn
předseda senátu